

чения, включително комунистите и анархистите, сплотиха ли работническата класа в единна профсъюзна организация? Поискаха ли те конфискация на всичките земи на крупните земевладелци, църковните и манастирски земи в полза на селяните, за да спечелят последните на страната на революцията? Опитаха ли се те да се борят за националното самоопределение на каталони, баски, за освобождението на Мароко? Очистиха ли армията от монархически и фашистки елементи, като подготвят преминаването ѝ на страната на работниците и селяните? Разпускаха ли те ненавистната за народа гражданска гвардия, палача на всички народни движения? Удариха ли те фашистката партия на Хил Роблес и могъществото на черквата? Не, нищо подобно те не сториха. Те отхвърляха многократните предложения на комунистите за единнодействие против настъплението на буржоазно чокойската реакция и фашизма, те провеждаха избирателните закони, които позволиха на реакцията да получи болшинство в кортезите (парламента), закони, преследващи народните движения, закони, по които се съдят днес героичните астурийски миньори. Те разстрелваха с ръцете на гражданската гвардия селяните борещи се за земя и пр.

Така, другари, социал-демокрацията поправяше пътя на фашизма към власта и в Германия, и в Австрия, и в Испания, като дезорганизираше разпокъсваше работническата класа.